

RIGSADVOKATEN

Rigsadvokatens
beretning 2012

Behandling af klager
over politiet i Grønland

2012

Rigsadvokatens
beretning 2012

Behandling af klager
over politiet i Grønland

2012

Rigsadvokatens beretning 2012

Behandling af klager over politiet i Grønland

Publikationen kan hentes på Rigsadvokatens hjemmeside

<http://www.anklagemyndigheden.dk>

ISBN 978-87-994753-2-2 (Internet)

Layout: Rumfang 13194-72

ISSN 1601-4138

Indholdsfortegnelse

Forord	5
1. Almindelig virksomhed i 2012	6
1.1 Indledning	6
2. Sagsstatistik og konkrete klagesager	8
2.1 Statistik over indkomne politiklagenævnsager	8
2.2 Statistik over afgjorte politiklagenævnsager	8
2.2.1 Statistik over afgjorte adfærdssager	9
2.2.2 Statistik over afgjorte kriminalsager	10
2.3 Statistik over sager afgjort af Rigsadvokaten	11
3. Gennemgang af konkrete sager	12
3.1 Lovens kapitel 2 – adfærdsklager	12
3.2 Lovens kapitel 3 – kriminalsager	14
3.3 Sager som politimesteren har indledt af egen drift	19
Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger	
3.4 Undersøgelser omfattet af § 17, stk. 2	22
Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger	
3.5 Sager behandlet af Rigsadvokaten	23
Politiklagenævnet i Grønlands delberetning 2012	24
Stikordsregister	27
Sagsregister	30
Bilag	31
Bilag 1: Politiklagenævnet i Grønlands medlemmer i beretningsåret 2012	31

Forord

Til Grønlands Landsting, Folketinget og Justitsministeren

Efter § 33 i lov nr. 905 af 16. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland skal Rigsadvokaten afgive en årlig beretning om behandlingen af de sager, der er nævnt i lovens kapitel 2 og 3. Det drejer sig om behandlingen af klager over politipersonalets adfærd i tjenesten, behandlingen af kriminalsager imod politipersonale samt undersøgelser af tilfælde, hvor en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

I overensstemmelse hermed afgiver jeg herved beretning for året 2012.

I beretningen er medtaget Politiklagenævnet i Grønlands delberetning.

København, februar 2014

Ole Hasselgaard

1. Almindelig virksomhed i 2012

1.1 Indledning

Politiklagenævnssordningen i Grønland trådte i kraft den 1. januar 2000, og Rigsadvokaten har siden afgivet en årlig beretning om behandling af politiklagenævnsager i Grønland. De tidligere beretninger er tilgængelige på anklagemyndighedens hjemmeside www.anklagemyndigheden.dk. Beretningerne for 2000, 2001 og senest 2002 indeholder en detaljeret gennemgang af det regelsæt, som ordningen bygger på, og en beskrivelse af politiets og anklagemyndighedens organisation og opgaver. Lov nr. 905 af 23. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonalet i Grønland med tilhørende bekendtgørelser og cirkulærer er optrykt i bilagsdelen til disse beretninger.

Ved lov nr. 305 af 30. april 2008, der trådte i kraft den 1. januar 2010, er der vedtaget en ny retsplejelov for Grønland. Reglerne om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonalet i Grønland er dog fortsat reguleret særskilt i loven fra 1998.

I den nu foreliggende beretning er der foretaget en gennemgang af udvalgte politiklagenævnsager fra 2012. Herudover indeholder beretningen sagsstatistik over de konkrete sager.

2. Sagsstatistik og konkrete klagesager

2.1 Statistik over indkomne politiklagenævnsager

Der er i 2012 indkommet 15 politiklagenævnsager mod 18 sager i 2011. Der er herudover iværksat én undersøgelse efter bestemmelsen i § 17, stk. 2, som omhandler sager, hvor personer er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Tabel 1. Indkomne politiklagenævnsager hos politimesteren¹

Indkomne politiklagenævnsager i	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Klager over politipersonalets adfærd	13	17	9	12	8	6	9	8
Kriminalsager mod politipersonale ²⁾	6(0)	9(0)	14(4)	14(0)	10(1)	11(7)	8(1)	7(3)
Undersøgelser efter § 17, stk. 2	1	1	1	3	3	1	1	1
I alt sager omfattet af ordningen	20	27	24	29	21	18	18	16

Note:

1) Indkomne politiklagenævnsager hos Rigsadvokaten, se tabel 7

2) Færdselsager er anført i parentes

2.2 Statistik over afgjorte og verserende politiklagenævnsager

Politimesteren i Grønland har i 2012 afgjort 16 sager, mens der i 2011 blev afgjort 18 sager.

Tabel 2. Afgjorte politiklagenævnsager

Afgjort i	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Klager over politipersonalets adfærd	13	8	11	16	9	9	9	4
Kriminalsager mod politipersonale ¹⁾	5(0)	8(1)	5(3)	18(2)	13(0)	8(4)	7(1)	11(3)
Undersøgelser efter § 17, stk. 2	4	1	2	1	2	2	2	1
I alt omfattet af ordningen	22	17	18	35	24	19	18	16

Note:

1) Færdselsager er anført i parentes

Ved årets udgang i 2012 verserede 19 politiklagenævnsager ved Politimesteren i Grønland mod 17 sager i 2011.

Tabel 3. Verserende politiklagenævnsager pr. 31. december

	2008	2009	2010	2011	2012
Adfærdsklager	10	9	8	6	10
Kriminalsager	11	7 (1)	11 (4)	10 (2)	8 (3)
Undersøgelser efter § 17, stk. 2	2	2	2	1	1
I alt	23	18	21	17	19

1) Færdssager er anført i parentes

2.2.1 Statistik over afgjorte adfærdssager

Statistikken over afgjorte *adfærdssager* indeholder oplysninger om klager, der er forligt i politidistriktet (notitssager), tilbagekaldte klager og afviste klager. Endvidere indgår der oplysninger om sager, hvor der enten har været grundlag for at kritisere den enkelte polititjenestemand og/eller "systemet" eller grundlag for i øvrigt at beklage forholdet.

Der er i 2012 afgjort i alt 4 adfærdssager. I 2 af disse sager blev klagen afvist. De 2 øvrige sager blev afgjort som notitssager. Afgørelserne er ikke påklaget til Rigsadvokaten.

Tabel 4. Afgjorte adfærdssager

Afgjorte adfærdssager i	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Klagen forligt i politidistriktet ¹⁾	1	2	0	0	1	1	0	2
Klagen tilbagekaldt	0	0	0	2	0	0	0	0
Klagen afvist som ubegrundet ²⁾	9	5	8	12	6	7	7	2
Ej kritik, men forholdet beklaget ³⁾	1	1	2	1	2	1	1	0
Grundlag for kritik ⁴⁾	2	0	0	1	0	0	0	0
Systemkritik ⁵⁾	0	0	0	0	0	0	0	0
Andet ⁶⁾	0	0	1	0	0	0	1	0
I alt	13	8	11	16	9	9	9	4

Noter:

- 1) Notitssager.
- 2) Gruppen omfatter bl.a. sager, der er grundløse, sager hvor undersøgelsen ikke har underbygget klagen, og sager hvor der er modstridende oplysninger ("uafgjort").
- 3) Gruppen omfatter sager, hvor forholdet er beklaget over for klager, selvom der ikke har været grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd.
- 4) Gruppen omfatter sager, hvor der er udtalt kritik af polititjenestemandens adfærd.
- 5) Gruppen omfatter bl.a. sager, hvor der er udtalt kritik af tilrettelæggelsen af generelle procedurer.
- 6) Gruppen omfatter bl.a. sager, hvor sagen er blevet henlagt.

2.2.2 Statistik over afgjorte kriminalsager

Statistikken over afgjorte *kriminalsager* indeholder oplysninger om sager, hvor anmeldelsen er afvist uden realitetsbehandling, og sager, hvor efterforskningen er indstillet, eller påtale er opgivet. Endvidere indgår der oplysninger om de sager, hvor politimesteren eller Rigsadvokaten har fundet, at der var tiltalegrundlag.

Der er afgjort 11 kriminalsager i 2012, heraf 3 færdselssager.

Der fandtes tiltalegrundlag i 3 af de 11 sager. To af disse sager omhandlede overtrædelse af færdselsloven. Den ene sag blev afgjort med et udenretligt bødeforelæg. Den anden sag blev afgjort i retten med en bøde, som dog bortfaldt på grund af lang sagsbehandlingstid. Begge sager er nærmere omtalt i [afsnit 3.2](#). Den tredje sag omhandlede bedrageri i forbindelse med en tjenesterejseafregning. Den pågældende blev ved kredsrettens dom, som blev stadfæstet af Grønlands Landsret, idømt 20 dages betinget anstaltsanbringelse samt en tillægsbøde på 5.000 kr. for bedrageri. Den pågældende sag er nærmere omtalt i [afsnit 3.3](#).

Table 5. Afgjorte kriminalsager

Afgjorte kriminalsager i	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Anmeldelsen afvist ¹⁾	1	2	0	2	3	1	1	0
Efterforskning indstillet/ påtale opgivet ²⁾³⁾	3	4 (1)	3 (2)	11	9	4 (1)	2	7
Tiltalegrundlag ⁴⁾	1	2	1 (1)	2 (2)	1	3 (3)	4 (1)	3 (2)
Andet ⁵⁾	0	0	1	3	0	0	0	1
I alt	5 (0)	8 (1)	5 (3)	18 (2)	13 (0)	8 (4)	7 (1)	11 (2)

Noter:

1) Afvisning efter retsplejelovens § 337, stk. 2.

2) Færdselssager er anført i parentes.

3) Gruppen omfatter både sager, hvor efterforskning er indstillet efter retsplejelovens 338, stk. 3 (ikke-sigtede personer), og sager hvor påtale er opgivet efter retsplejelovens § 312 (sigtede personer).

4) Gruppen omfatter sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt advarsel.

5) Gruppen omfatter sager, der er tilbagekaldt, bagatelsager (færdselssager) m.v.

Der er i 2012 truffet afgørelse i én sag, der er behandlet efter § 17, stk. 2 (undersøgelser hvor en person er afdøet ved døden eller er kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets vare-tægt). Den pågældende sag er nærmere beskrevet i afsnit 3.4 i beretningen for 2010-2011.

Tabel 6. Afgjorte undersøgelsessager efter § 17, stk. 2

Afgjorte sager efter § 17, stk. 2 i	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Efterforskningen indstillet	2	1	2	1	2	2	0	1
Andet	1	0	0	0	0	0	2	0
I alt	3	1	2	1	2	2	2	1

2.3 Statistik over sager afgjort af Rigsadvokaten

Der er i 2012 indkommet en kriminalsag til behandling i 1. instans hos Rigsadvokaten. Sagen omhandler mulig misbrug af en tjenestetelefon og er nærmere omtalt i [afsnit 3.3](#). Sagen er fortsat verserende.

Tabel 7. Fordelingen af indkomne politiklagenævnsager hos Rigsadvokaten

Sag indkommet i	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Sagen påklaget af								
– polititjenestemanden	0	0	0	0	0	0	0	0
– borgeren	0	0	0	1	1	0	0	0
– politiklagenævnet	0	0	0	0	0	0	0	0
Sager behandlet af Rigsadvokaten								
i 1. instans	0	2	2	3	0	0	0	1
I alt	0	2	2	4	1	0	0	1

3. Gennemgang af konkrete sager

Gennemgangen af konkrete sager har til formål at belyse nogle typiske sager, der er behandlet i 2012.

3.1 Lovens kapitel 2 – adfærdsklager

Politimesteren har i 2012 afgjort 4 klager over politipersonalets adfærd i tjenesten. To af disse klager er behandlet som notitssager. Der er i dette afsnit beskrevet 2 adfærdssager.

Eksempel 1

Klage over politiets magtanvendelse i forbindelse med en anholdelse (55PM-00173-00008-11)

En mindreårig klager K klagede over politiets magtanvendelse i forbindelse med en anholdelse. K anførte i klagen bl.a., at politiassistent P1 havde taget hårdt fat i hans hals samt væltet ham omkuld med magt, hvorved K blev påført smerter i ryggen.

Det fremgår af sagen, at anmelder A kontaktede politiet og oplyste, at han havde tilbageholdt K, som tidligere havde begået butikstyveri. A oplyste under samtalen, at K nu gik til angreb på A, hvorfor han anmodede om politiets assistance. En patruljevogn med politiassistent P1 og politibetjent P2 blev herefter sendt til stedet.

Polititjenestemændene forklarede samstemmende, at K ved patruljens ankomst fremstod opfarende og oprørt, ligesom han nægtede at efterkomme politiets anvisninger. Med baggrund heri foretog P1 anholdelse af K, som blev ilagt håndjern.

Ifølge polititjenestemændenes forklaring skubbede K – på vej ud af forretningen – til en af de ansatte, hvilket bevirkede, at den pågældende var ved at falde, ligesom K flere gange udtalte, at han nok skulle huske personalet på stedet.

P1 forklarede, at han herefter kortvarigt tog fat om K's hals samt ved brystregionen med henblik på at få K ud af forretningen for at undgå, at denne rettede yderligere angreb mod ansatte eller kunder. På grund af pladsforholdene på stedet var det ikke muligt for polititjenestemændene at gå med K imellem sig. P1 oplyste, at han slap grebet, så snart de havde passeret det sted i forret-

ningen, hvor der befandt sig kunder og ansatte, og at han det sidste stykke ud til patruljebilen alene havde fat i K's arm.

Med baggrund i klagen rettede politimesteren skriftlig henvendelse til K's mor, der var værge for K, og anmodede hende om at oplyse, hvorvidt K efterfølgende var blevet undersøgt af en læge. Politimesteren anmodede samtidig om at modtage samtykke til, at han i bekræftende fald kunne indhente oplysninger hos lægen om resultatet af undersøgelsen.

K's mor reagerede ikke på henvendelsen.

Politimesteren fandt ikke, at K's klage var understøttet af oplysningerne i sagen. Under hensyn til det oplyste om K's adfærd på stedet, herunder at han efter anholdelsen bevidst skubbede til en ansat, vurderede politimesteren, at den magt, som P1 havde anvendt, havde været nødvendig i situationen.

Politimesteren fandt derfor ikke grundlag for at kritisere P1's adfærd.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens afgørelse.

Klage over politiassistents adfærd (notitssag)

(55PM-00171-00001-12)

En klager K oplyste under en anholdelse, at politiassistent P var skyld i, at hun ofte havde selvmordstanker.

K blev på baggrund heraf efterfølgende indkaldt til en samtale på politistationen. Under samtalen oplyste hun, at hun året forinden havde kontaktet politiet, da hun var blevet bortvist fra sit kollegium. Hun havde i den forbindelse talt med P på dennes kontor.

En måneds tid senere havde hun siddet på en grillbar, da hun bemærkede, at en patruljevogn med P som fører kørte forbi. Hun havde fået øjenkontakt med P, der herefter kørte forbi grillbaren ca. 5 gange. K forklarede endvidere, at P efterfølgende tog telefonisk kontakt til hende, og at der herefter udviklede sig et kærestelignende forhold. K oplyste, at hun bl.a. en enkelt gang havde kørt med P i patruljevognen under dennes vagt, ligesom K på P's opfordring var kommet ind på politistationen, hvor P var alene. Kort efter kom en kontorassistent imidlertid til stede, hvorfor P bad hende om at gå. På vejen ud havde P kysset hende. Senere ringede P til K og bad hende om at komme igen, hvilket hun afslog. Ifølge K blev P herefter sur og meddelte K, at deres forhold sluttede. P fortsatte imidlertid med at ringe til K hver dag, selvom han lovede ikke at ringe mere.

På baggrund af K's oplysninger blev der indhentet teleoplysninger vedrørende K's telefon. Det fremgik heraf, at K's telefonnummer først var blevet aktiveret nogle måneder efter, at P angiveligt skulle have kontaktet hende.

Eksempel 2

P afgav en udtalelse i anledning af sagen. Det fremgik heraf, at det var korrekt, at han og K havde haft et intimt forhold.

K blev indkaldt til en samtale og orienteret om, at det oplyste telefonnummer ikke indeholdt nogen brugbare oplysninger. Hun blev samtidig orienteret om, at den af P udviste adfærd i tjenesten, var uacceptabel. K angav, at hun var fuldt ud tilfreds med det foretagne, samt at hun ikke ønskede yderligere foretaget.

Politimesteren indstillede herefter til Politiklagenævnet, at sagen blev henlagt. Politimesteren angav i den forbindelse samtidig, at han fandt P's opførelse i tjenestetiden helt uacceptabel, og at han derfor havde i sinde at lade P's daglige leder tage en adfærdskorrigerende samtale med P, hvorunder P ville blive oplyst om, at kæresteforhold skal plejes i fritiden, samt at det klart er i strid med godt myndighedsarbejde at tage uopfordret personlig kontakt til personer, som politiet tidligere har haft en tjenstlig opgave med. Politimesteren angav endvidere, at P ligeledes ville blive oplyst om, at eventuelle fremtidige tilfælde, hvor politistationen eller politiets køretøjer blev anvendt til kærestelignende forhold, ville bevirke, at der blev iværksat en disciplinær sanktion.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens afgørelse.

Politimesteren har oplyst, at der efterfølgende er afholdt en samtale med P.

3.2 Lovens kapitel 3 – kriminalsager

Der er afgjort 11 kriminalsager i 2012. Der er i dette afsnit beskrevet 5 sager.

Eksempel 1

Hastighedsoverskridelse i patruljevogn

(55PM-00172-00007-10)

I forbindelse med en færdselskontrol blev en polititjenestemand P målt til at køre 71 km/t i en patruljevogn på en strækning, hvor den tilladte hastighed var 40 km/t. Hastighedsmålingen blev foretaget ved brug af laser. P blev sigtet for overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelse.

Der blev efter forelæggelse for Politiklagenævnet udfærdiget et bødeforelæg, som blev forkyndt for P.

P ønskede at se kontrolarket for laseren, idet han ikke kunne erkende resultatet af målingen. Kontrolarket kunne imidlertid ikke findes, og de polititjenestemænd, der havde udført færdselskontrollen, kunne ikke huske, om apparatet blev kontrolleret efter forskrifterne, inden færdselskontrollen blev iværksat.

Sagen blev herefter forelagt for Rigspolitiets Færdselsafdeling med henblik på at få oplyst, om der – selvom der ikke skulle være foretaget den nødvendige kontrol af apparatet – kunne fastlægges en mindstehastighed for den fore-

tagne kørsel. Det fremgik af svaret fra Rigspolitiet, at det ikke var muligt på det foreliggende grundlag at fastlægge en mindstehastighed.

På baggrund af de nye oplysninger blev sagen på ny forelagt for Politiklagnævnet med indstilling om, at sagen blev henlagt på bevisets stilling.

Politiklagenævnet tiltrådte indstillingen, men udtalte samtidig kritik af, at kontrollen ikke var udført i overensstemmelse med retningslinjerne. Politiklagnævnet udtalte endvidere kritik af, at Grønlands Politi ikke havde sørget for løbende at uddanne polititjenestemænd i brug af laser, hvilket var kommet frem under sagen.

Politimesteren har i øvrigt oplyst, at der planlægges undervisning af polititjenestemænd i 2014 i brug af laser. Det skal samtidig sikres, at det kun er polititjenestemænd, der har deltaget i et godkendt kursus, der benytter laser i forbindelse med hastighedsmålinger.

Herudover har politimesteren oplyst, at de øvrige færdselssager, hvor borgere har vedtaget og betalt bøder i anledning af den nævnte færdselskontrol, er blevet genoptaget, og bøderne er blevet tilbagebetalt.

Anmeldelse om vold i forbindelse med en anholdelse

(55PM-00174-00005-11)

En borger rettede telefonisk henvendelse til rådighedsvagten hos politiet og anmeldte, at en kommunefoged K og dennes to sønner S1 og S2 var i færd med at begå vold mod en anholdt A i form af bl.a. spark. Ca. en halv time senere ringede K ligeledes til rådighedsvagten og oplyste, at A havde begået hærværk mod K's hus, hvorfor K havde pacificeret A ved brug af håndjern. K anmodede i den forbindelse om politiets assistance.

Da der ikke længere var tumult på stedet, vurderede politiet, at der ikke var behov for akut udrykning til stedet i form af chartring af helikopter eller båd.

Det fremgår endvidere af sagen, at K's søn S1 tidligere på dagen havde stjålet en kasse øl fra en forretning i bygden. Han var på dette tidspunkt bl.a. sammen med A. S1 og A gik herefter sammen hen til en tredje person med den stjalne kasse øl.

Efterfølgende indfandt K sig på stedet i sin egenskab af kommunefoged. K medtog kassen med øl og leverede den tilbage til forretningen. Han oprettede ikke en sag angående tyveriet.

Herefter gik S1 og A i retning mod K's hus. På vej derhen sagde A til S1, at han ville slå K, ligesom han via SMS gav udtryk for det samme overfor flere andre. Da de nåede hen til K's hus, kastede A sten og flasker gennem ruderne på huset,

Eksempel 2

der herved blev knust. S1 forsøgte på dette tidspunkt at få A til at slippe af. I huset var endnu en søn S2 til stede.

Herefter opstod der tumult mellem på den ene side A og på den anden side K, S1 og S2, og A blev i den forbindelse ilagt håndjern.

K forklarede, at han under anholdelsen havde tildelt A slag og spark i selvforsvar, idet A havde gjort udfald mod K, før det lykkedes at få A ilagt håndjern.

A forklarede derimod, at han var helt passiv, da han blev anholdt af K, og at han frivilligt fik pålagt håndjern. A forklarede videre, at K herefter havde tildelt ham en lussing og væltet ham omkuld, hvorefter K havde sagt til S1 og S2, at de skulle tæve A. A blev herefter ifølge sin egen forklaring sparket flere gange i hovedet og på kroppen, men han kunne ikke udtale sig om, hvem der sparkede ham eller antallet af spark. A forklarede endelig, at det var K, der herefter stoppede voldsudøvelsen.

Der blev i forbindelse med sagen afhørt adskillige vidner, som havde divergerende opfattelser af hændelsesforløbet.

To vidner forklarede bl.a., at de kunne se, at både K, S1 og S2 udøvede vold mod A.

Ingen af disse vidner havde dog set K tildele A slag eller spark efter, han var ilagt håndjern. Derimod fremgik det af flere af forklaringerne, at K forhindrede S1 og S2 i at udøve yderligere vold, ligesom han efterfølgende hjalp A med behandling.

Politimesteren lagde ved sagens afgørelse til grund, at der i forbindelse med anholdelsen af A opstod tumult, og at et vidne samt S2 hjalp med at lægge A i håndjern. Politimesteren lagde videre til grund, at S1 og S2 – efter at A havde fået håndjern på – udsatte A for vold, inden K fik standset dem.

Politimesteren tilsidesatte således A's forklaring om, at han var helt passiv, som utroværdig, idet det fremgik af sagen, at A var fuld, at han var vred på K, og at han var gået hen mod K's hus med det formål at udøve vold mod K.

I politimesterens vurdering af, hvorvidt K's magtanvendelse var gået udover det nødvendige, indgik, at K aldrig havde modtaget nogen form for uddannelse i selvforsvar eller magtanvendelse. Politimesteren fandt på den baggrund, at det måtte forventes, at der – i større omfang end ved uddannede polititjenestemænd – blev anvendt slag og spark frem for specielle magtanvendelsesgreb i forsøget på at pacificere en gerningsmand.

Det var endvidere politimesterens opfattelse, at K burde have optaget rapport i anledning af tyveriet af ølkassen. Politimesteren fandt dog ikke, at K kunne kritiseres herfor, da han ikke havde modtaget uddannelse i forbindelse med sit virke som kommunefoged.

Politimesteren bemærkede i den forbindelse, at Politimesterembedet arbejdede på at få etableret en uddannelse af kommunefogederne.

Efterforskningen i sagen blev herefter – for så vidt angik K – indstillet.

Politiklagenævnet var efter omstændighederne enig i politimesterens afgørelse.

K opsagde efterfølgende sin stilling, hvorfor der ikke var mulighed for at forfølge sagen disciplinært.

Politimesteren har supplerende oplyst, at der blev gennemført en generel uddannelse af politikredsens kommunefogeder i 2012. Uddannelsesforløbet bestod af et teoretisk modul af en uges varighed og et praktisk modul af en uges varighed. På det teoretiske modul blev kommunefogederne bl.a. undervist i retsplejeloven, kriminalloven, magtanvendelse, håndtering af psykisk syge samt de nærmere regler for anholdelse. I forbindelse med det praktiske modul gjorde kommunefogederne tjeneste på en politistation. Der var på daværende tidspunkt ansat 50 kommunefogeder, hvoraf 36 gennemførte uddannelsen. De resterende vil skulle gennemgå uddannelsen på et senere tidspunkt.

Anmeldelse mod politiassistent i anledning af indleveret hittegods

(55PM-00174-00007-11)

En borger B indgav anmeldelse til politiet i anledning af, at hun ca. et år tidligere havde henvendt sig til politiet med 600 kr., som hun havde fundet ud for Grønlandsbanken. Hun oplyste, at hun havde indleveret beløbet som hittegods til en navngiven politiassistent P. Den pågældende havde oplyst hende om, at hun kunne henvende sig til politiet et år senere, hvor hun ville få pengene udbetalt, såfremt ingen i den mellemliggende periode havde gjort krav herpå.

Det fremgår af sagen, at der ikke ved søgning i kassebogen sås en tilførsel på 600 kr., ligesom det ikke fremgik af døgnrapporten for den pågældende dag, at B havde indleveret pengene.

Der blev foretaget afhøring af P, der efterfølgende var blevet afskediget af andre årsager. P forklarede, at han ikke erindrede at have modtaget 600 kr. indleveret som hittegods.

B kunne ikke fremvise en kvittering eller anden dokumentation for, at pengene var indleveret til politiet.

Politimesteren standsede herefter efterforskningen i sagen, idet han vurderede, at der ikke var formodning for, at et kriminelt forhold var begået.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens afgørelse.

Eksempel 3

Eksempel 4**Færdselsuheld i forbindelse med bakning***(55PM-00172-00005-10)*

En politiassistent P var impliceret i et færdselsuheld i tjenesten.

Ifølge skadesanmeldelsen, som P udfærdigede, ramte P som fører af patruljevognen under bakning et bagfrakommende køretøj.

I forbindelse med en efterfølgende afhøring blev P sigtet for overtrædelse af færdselsloven ved under kørsel i tjenesten at have bakket uden at sikre sig, at dette kunne ske uden unødigt ulempe for andre.

P nægtede sig skyldig og forklarede, at han havde orienteret sig i spejlene, inden han påbegyndte bakningen. Han forklarede videre, at der er meget kuperet på uhedsstedet, så han mente, at den bagvedkørende bil havde været skjult af en bakke. Patruljevognen blev efter hans forklaring ramt efter, at han var ophørt med at bakke.

Modparten i uheldet M forklarede, at patruljevognen, der kørte et stykke foran ham, pludselig stoppede op og efterfølgende bakkede ind i ham.

Det fremgik endvidere af M's skadesanmeldelse til forsikringsselskabet, at P kørte 30-40 meter foran M, da P pludselig stoppede og begyndte at bakke. M havde holdt stille, da han blev påkørt af patruljevognen.

Politimesteren indstillede til Politiklagenævnet, at der blev rejst tiltale mod P for overtrædelse af færdselsloven i anledning af færdselsuheldet.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens indstilling.

P er efterfølgende blevet dømt i overensstemmelse med tiltalen. Da der på tidspunktet for hovedforhandlingen var forløbet knap 2 år og 5 måneder siden gerningstidspunktet, hvilket ikke skyldtes P's forhold, bortfaldt bøden.

Eksempel 5**Kørsel på brandvej i strid med skiltning***(55PM-00172-00002-11)*

En borger B indgav anmeldelse om, at en politibetjent P havde kørt ad en brandvej i strid med skiltningen på stedet.

Baggrunden for anmeldelsen var, at P havde standset B og sigtet ham for overtrædelse af færdselsloven ved at have kørt bil med et lille barn, der ikke var fastspændt under kørslen. I umiddelbar forlængelse af politiforretningen kørte P i strid med skiltningen på stedet ad brandvejen.

P erkendte forseelsen, hvorfor sagen blev afgjort med et bødeforelæg på 500 kr. Sagen havde forud været forelagt for Politiklagenævnet, som var enig i afgørelsen.

P blev endvidere gjort bekendt med, at politimesteren fandt det særdeles u hensigtsmæssigt, at politipersonale begår færdselsforseelser, og at det er et

meget uheldigt signal at sende til en borger, der netop har fået en bøde for en forseelse af samme karakter. P var enig heri og beklagede det skete.

3.3 Sager som politimesteren har indledt af egen drift

Efter bestemmelsen i § 17, stk. 1, iværksætter politimesteren efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået en kriminel handling.

Efterforskningen iværksættes i almindelighed på grundlag af en anmeldelse fra en borger. Politimesteren indleder imidlertid også en efterforskning, når man bliver bekendt med oplysninger om et formodet kriminelt forhold. Der er i dette afsnit beskrevet 4 sager, hvor politimesteren har indledt efterforskning af egen drift.

Efterforskning i anledning af forsvunden hash fra et våbenskab (55PM-00174-00008-11)

Eksempel 1

I forbindelse med politimesterembedets besøgsrejse til en lokalstation blev det ved kontrol af hashkoster konstateret, at der manglede ca. 1 kg. hash. Hashen fremgik af en kosterrapport, men var ikke fysisk at finde på politistationen.

Der blev herefter indledt efterforskning, hvorved Rigspolitiets Rejsehold bistod.

Ifølge efterforskningen måtte det antages, at hashen havde været på politistationen, da politiassistent P blev ansat.

P var på det tidspunkt, hvor det blev konstateret, at der manglede hash, sigtet for handel med hash i en anden sag, herunder hash tilhørende politiet. P blev herefter sigtet og afhørt i den konkrete sag. Han nægtede sig skyldig og forklarede, at alle havde adgang til hashen, som lå i et våbenskab, hvortil alle polititjenestemænd på lokalstationen havde nøgle.

Politimesteren foretog afhøring af yderligere seks polititjenestemænd med tilknytning til politistationen. Der fremkom imidlertid ikke oplysninger, der gav anledning til at sigte andre i anledning af den forsvundne hash.

Efterforskningen i sagen klarlagde, at alle med adgang til politistationen kunne skaffe sig adgang til narkotikakosterne, da nøglen til våbenskabet på daværende tidspunkt lå i et uaflåst nøgleskab. Udover de polititjenestemænd, der havde været tilknyttet lokalstationen, havde det derfor også været muligt for såvel kontorphonale som rengøringspersonale at skaffe sig adgang til hashen.

Politimesteren standsede på den baggrund efterforskningen i sagen, ligesom han opgav påtale mod P.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens afgørelse.

Politimesteren har i øvrigt oplyst, at der som følge af sagen er blevet indkøbt et ekstra pengeskab, som kun den daglige leder har adgang til. Der er ikke i forbindelse med efterfølgende kontroller af hashkoster på lokalstationen konstateret uregelmæssigheder.

Politimesteren har endvidere oplyst, at han – bl.a. som følge af den konkrete sag – har indskærpet retningslinjerne for opbevaring og registrering af hash for alle ansatte i Grønlands Politi, herunder hvordan narkotika skal opbevares samt hvem, der skal have adgang hertil. Det er samtidig indskærpet, at politiets egenkontrol skal gennemføres i overensstemmelse med reglerne ikke mindst for at mindske risikoen for, at polititjenestemænd kommer under unødigt mistanke.

Eksempel 2

Bedrageri i forbindelse med tjenesterejseafregninger

(55PM-00174-00004-10)

Rigspolitiets Revisionsenhed stillede i forbindelse med en generel revision spørgsmål til en tjenesterejseafregning, som politikommissær P havde indleveret.

Afregningen indikerede, at reglerne for modtagelse af time/dagpenge ikke var fulgt.

På denne baggrund besluttede politimesteren at indlede efterforskning i sagen, og der blev bl.a. indhentet yderligere tjenesterejseafregninger vedrørende P. Rigspolitiets Rejsehold assisterede med efterforskningen af sagen.

En efterfølgende gennemgang af P's tjenesterejseafregninger viste, at P i flere tilfælde havde søgt om og oppebåret time/dagpenge uden at være berettiget hertil.

Politimesteren fandt, at P herved havde gjort sig skyldig i bedrageri og rejste tiltale herfor.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens afgørelse.

P blev efterfølgende ved kredsrettens dom, som blev stadfæstet af Grønlands Landsret, idømt 20 dages betinget anstaltsanbringelse samt en tillægsbøde på 5.000 kr. for bedrageri.

Eksempel 3

Efterforskning i anledning af forsvunden hash på politistation

(55PM-00174-00003-11)

I forbindelse med politimesterembedets kontrol af hashkoster på en lokalstation blev der konstateret uregelmæssigheder vedrørende 3 sager, idet der

manglede godt 600 gram hash. Den fundne hash var anført i kosterrapporter, men var forsvundet fra politistationen.

Politimesteren iværksatte i den anledning efterforskning, hvorved Rigs-politiets Rejsehold bistod. Efterforskningen førte ikke til, at der kunne rettes en konkret mistanke imod nogen eller opklaring af, hvad der måtte være sket med den omhandlede hash. Efterforskningen viste, at alle med adgang til politistationen havde haft adgang til hashen.

To måneder forud for politimesterembedets kontrol var ansvaret for hashkosterne overdraget fra en politiassistent til en anden. I den forbindelse blev der konstateret nogle uregelmæssigheder, men der var ikke blevet fulgt op herpå.

Politimesteren indstillede efterforskningen i sagen, idet efterforskningsmulighederne måtte anses for udtømte.

Politiklagenævnet var enig i politimesterens afgørelse.

Der blev ikke som følge af sagen indledt disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale med den daglige leder af politistationen, idet der ved overdragelsen af ansvaret for hashkosterne burde have været fulgt op på de konstaterede uregelmæssigheder.

Politimesteren har i øvrigt oplyst, at han siden denne sag har indskærpet retningslinjerne for opbevaring og registrering af hash for alle ansatte i Grønlands Politi. Der henvises til [sag nr. 55PM-00174-00008-11](#) gengivet ovenfor.

Efterforskning i anledning af oplysninger om, at politiet skulle være involveret i hashleverancer til en bygd

(55PM-00175-00026-11)

En politiassistent P kom i forbindelse med en tjenstlig bygdetur i kontakt med et ægtepar Æ, der boede og drev en frikirke i bygden. De fortalte P, at det var almindelig kendt blandt de unge, at politiet var involveret i hashleverancer.

Da P vendte retur efter tjensterejsen, indberettede han oplysningerne til sin regionsleder.

På baggrund heraf indledte politimesteren efterforskning i sagen. Det blev besluttet, at P i forbindelse med en efterfølgende tjensterejse til bygden skulle foretage afhøring af blandt andre Æ samt andre relevante personer.

Under afhøringerne af Æ kom det frem, at oplysningerne om hashleverancerne kom fra en navngiven person K. K bekræftede over for politiet, at han i forbindelse med en samtale med en bekendt angående hashproblemerne i bygden havde sagt noget i stil med, at politiet også var med i det. K forklarede dog, at han ikke havde nogen konkret mistanke mod politiet, og at han ikke havde belæg for sin påstand om, at politiet deltog i hashleverancerne til bygden.

Eksempel 4

Politimesteren standsede herefter efterforskningen, da der ikke var formodning for, at politiet i bygden var involveret i narkotikakriminalitet.

Politiklagenævnet var enig i afgørelsen.

3.4 Undersøgelser omfattet af § 17, stk. 2

Der er i 2012 afgjort én sag vedrørende lovens § 17, stk. 2, som vedrører sager, hvor en person er afdøet ved døden eller kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Sagen er omtalt som eksempel 3 i afsnit 3.4 i Rigsadvokatens beretning 2010-2011.

Herudover er der i 2012 indgået én sag vedrørende lovens § 17, stk. 2, som er afgjort i 2013.

Eksempel 1

Dødsfald som følge af selvmord

(55PM-00175-00001-12)

En borger rettede telefonisk henvendelse til politiet og oplyste, at der var huspektakler mellem hans forældre. Ca. en time senere rettede han fornyet henvendelse til politiet og oplyste, at hans far F, der nu befandt sig alene på bopælen, havde oplyst, at han ville begå selvmord ved at skyde sig med en riffel.

Politiet iværksatte herefter en indramning af adressen. Forinden og samtidig hermed forsøgte politiets forhandlere at opnå telefonisk kontakt til F, ligesom indsatsholdet rykkede tættere på adressen for at forbedre muligheden for at komme i dialog med F. Fra indgangsdøren til bopælen kom politiet herefter i dialog med F.

F tilkendegav, at han ønskede, at politiet skulle forlade stedet. Politiet anmodede F om at oplyse et telefonnummer, som han kunne kontaktes på. På et tidspunkt reagerede F imidlertid ikke længere på politiets spørgsmål, og der lød et skud.

Da politiet herefter trængte ind i huset, blev F fundet skudt i hovedet. Han afgik senere ved døden.

Politimesteren standsede med Politiklagenævnets tiltræden efterforskningen i sagen. Politimesteren vurderede, at der ikke var grundlag for at antage, at F's død kunne anses som en følge af politiets indgriben, idet det måtte antages, at F havde begået selvmord.

Det bemærkes i øvrigt, at sagen er afgjort i 2013.

Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Intet at bemærke.

3.5 Sager behandlet af Rigsadvokaten

Der er i lovens kapitel 5 indsat regler om Rigsadvokatens behandling af adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politimesteren eller politipersonale, som gør tjeneste ved politimesterembedet (embedets juridiske personale og et mindre antal polititjenestemænd, der gør tjeneste i politimesterembedets sekretariat). Rigsadvokaten har efter loven også mulighed for at bemyndige en statsadvokat til at foretage efterforskningen i disse sager, men har indtil videre valgt selv at behandle sådanne sager.

Rigsadvokaten har i 2012 modtaget en sag til behandling i 1. instans. Baggrunden herfor er, at politimesteren fandt, at han var inhabil i den konkrete sag. Sagen verserer fortsat.

Mulig overtrædelse af kriminalloven i forbindelse med benyttelse af tjenestemobiltelefon

(RA-2012-362-0006)

I forbindelse med en gennemgang af politikredsens telefonregninger for tjenestetelefoner konstaterede politimesteren, at der på en af telefonerne tilhørende en vicepolitikommissær P havde været et uforholdsmæssigt stort internetforbrug.

Politimesteren indstillede på baggrund heraf til Rigspolitiet, at der blev iværksat disciplinærfølgning mod P.

På baggrund af indberetningen resolverede Rigspolitiet imidlertid, at Rigsadvokaten skulle anmodes om at undersøge, om der forelå et strafbart forhold.

Sagen er fortsat verserende hos Rigsadvokaten.

Eksempel 1

Politiklagenævnet i Grønlands delberetning 2012

Politiklagenævnet i Grønland har i år 2012 modtaget 23 nye sager, der har fordelt sig på følgende sagskategorier:

Indkomne sager:	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Notitssager	0	0	2	1	0	0
Adfærdsklager	6	5	6	6	15	7
Kriminalsager	8	6	2	9	14	7
17.2-sager	3	2	1	1	2	2
Færdselsager	5	1	5	0	0	4
Undersøgelsessag	1	1	2	2	0	0
Sager i alt	23	15	18	19	31	20

Nævnet har i årets løb afgjort 17 sager, der fordeler sig således:

Afgjorte sager :	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Notitssager	0	0	2	1	0	1
Adfærdsklager	3	9	5	8	15	10
Kriminalsager	8	5	2	10	18	5
17.2-sager	2	2	1	1	2	2
Færdselsager	3	1	5	0	0	5
Undersøgelsessager	1	1	3	0	0	0
Afgjorte sager i alt	17	18	18	20	35	23

Ved årets udløb verserede for nævnet 13 sager, der afventede indstilling til afgørelse fra Politimesteren i Grønland, hvoraf 4 er blevet afgjort af nævnet i januar 2013. Af de verserende sager er 2 fra 2010, 1 fra 2011 og resten indgået i 2012.

Opstramning af sagsbehandlingstiden ved Politimesterembedet er således fortsat i 2012.

I 2012 ligger klagesagstallet fortsat under gennemsnittet af indkomne sager

siden ordningens indførelse i 2000, men klagesagstallet pr. indbygger i forhold til Danmark er dog fortsat noget højere.

3 af de afgjorte kriminalsager er afdækket ved revision fra Rigspolitiet og Politimesterembedet. En af sagerne vedrørte en polititjenestemandes urigtige tjenesteafregninger, hvor der er rejst tiltale mod pågældende for tjenesteforsømmelse og bedrageri til en samlet værdi af i alt kr. 8.500. De to øvrige sager vedrørte begge, at der ved kontrollen af hashkoster på 2 politistationer blev konstateret uregelmæssigheder, idet der manglede hash for så vidt angik henholdsvis ca. 1.000 gram og 649 gram i forhold til fortegnelserne i kosterprotokollerne. I begge tilfælde måtte det på baggrund af den gennemførte efterforskning konstateres, at det ikke var muligt at finde frem til, hvordan hashen var forsvundet, og hvem der kunne være skyld heri, idet alle med adgang til de pågældende politistationer havde kunnet skaffet sig adgang til narkokosterne, da nøglen til skabet, hvor narkokosterne var låst ned, lå i et uaflåst nøgleskab på politistationen, som alle ansatte havde adgang til.

På baggrund af sagerne har Politimesterembedet indskærpet, hvorledes hashkoster skal opbevares, og hvem der skal have adgang til nøgler til hashkosterne, og det er således nu udelukkende den daglige leder af den lokale politistation, der har nøgle hertil.

I de øvrige afgjorte kriminalsager er efterforskningen indstillet, idet der ikke har været rimelig formodning for, at kriminelt forhold var begået.

I en enkelt af de afgjorte adfærdssager, der blev afgjort som notits sag, er fundet anledning til at påtale en polititjenestemandes adfærd, mens der i resten af de afgjorte sager ikke har været grundlag for hverken kritik eller beklagelse.

I de to afgjorte § 17 stk. 2-sager, tilskadekomst ved politiets varetægt, er der ikke fundet anledning til kritik.

Nævnet har i alle sager været enig med Politimesteren i bevisbedømmelsen og sagernes afgørelse.

Politiklagenævnet har i årets løb afholdt 4 møder til afgørelse af sager og har herudover afgjort sager på skriftligt grundlag.

Nævnet har deltaget i møde med Politimesterembedet i Nuuk i april måned. På mødet blev der foruden drøftelse af aktuelle og generelle problemstillinger i relation til behandling af klagesager orienteret om organisationsændringen i Grønlands Politi, hvorefter politiregionerne var reduceret fra 5 til 4, regioner der nu følger kommunegrænserne og drøftet etablering af samarbejde med Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Nævnet har endvidere deltaget i møde i Nuuk i oktober måned med Den Uafhængige Politiklagemyndighed sammen med Politimesterembedet, hvor

det fremtidige samarbejde om behandling af klagesager blev drøftet. Parterne var enige om etablering af et samarbejde, som parterne nu vil arbejde på at konkretisere.

Ved årsskiftet fratrådte advokat Peter Schriver som formand, og undertegnede tiltrådte pr. 1. januar 2013 som formand. Som ny suppleant for formanden er beskikket advokat Anita Strauss Sørensen.

Nuuk, den 18. februar 2013

Formand for Politiklagenævnet i Grønland:

Jesper Müller

Stikordsregister

Adfærdsklager

Adfærdsklager *2000.9f, 2000.16f, 2000.51ff, 2001.14f, 2002.13f, 2002.32ff, 2003.14ff, 2004.14ff, 2005.13ff, 2006.13ff, 2009.10f, 2009.13ff, 2011.14ff, 2012.12.ff*

- anden ukorrekt adfærd *2000.51f, 2002.32ff, 2009.18, 2011.16f, 2011.17f, 2011.19, 2012.13f*
- magtanvendelse *2001.43f, 2002.37f, 2003.14f, 2004.15, 2005.14f, 2006.15f, 2009.14f, 2009.15f, 2011.15, 2011.16, 2011.18f, 2011.19f, 2011.21f, 2012.12f*
- notitssager *2000.16f, 2001.14, 2002.13f, 2012.13f*
- over for dispositionsklager *2000.43f, 2001.41f*
- sagens afgørelse *2000.21f, 2000.45, 2001.20f, 2002.18f*
- sprogbrug *2001.44ff, 2001.59f, 2002.33f, 2003.15, 2004.14, 2004.15, 2005.13f, 2006.14f, 2009.13f, 2009.16f*
- tavshedspligt *2009.13f*
- åbenbart grundløs *2000.52*

Anklagemyndighedens opbygning *2002.23ff*

- Politimesteren i Grønland *2000.30, 2001.28, 2002.24f*
- Rigsadvokaten *2000.30, 2001.28, 2002.24f*

Bisidderbesikkelse

- i adfærdsklagesager *2000.47f, 2001.15, 2002.14f*
- i kriminalsager *2000.48ff, 2001.18, 2002.15f*

Delberetning fra Politiklagenævnet *2000.63ff, 2001.57ff, 2002.43ff, 2003.24f, 2004.25ff, 2005.22, 2006.24, 2009.33ff, 2009.36f, 2011.33f, 2011.35ff, 2012.24*

Disciplinærsager *2000.23ff, 2001.22f, 2002.19ff, 2011.26, 2011.28*

Efterforskning

- § 17, stk. 1 *2004.16, 2009.33ff, 2009.36f, 2011.27ff, 2012.19ff*
- § 17, stk. 2 *2000.10, 2000.17, 2000.22, 2000.36f, 2000.58ff, 2001.15, 2012.22, 2001.21, 2001.51ff, 2002.14f, 2002.39ff, 2003.18f, 2004.18ff, 2005.20f, 2006.21f, 2009.6ff, 2009.26ff, 2011.29ff*
- afgørelsen *2000.32, 2000.45, 2001.30*
- politiklagenævnets anmodning *2000.15, 2000.44f, 2000.53, 2000.63f, 2001.13, 2001.42, 2001.56, 2001.58, 2002.39f*

Færdselsloven

- mindre færdselsuheld *2000.57f, 2000.64, 2001.46f, 2001.58f, 2012.18*

- færdselsager 2000.47f, 2002.38f, 2003.17f, 2011.23f, 2012.14f, 2012.18f
 - færdselsuheld 2000.56, 2002.38f, 2003.18, 2009.21f
- Inhabilitet 2000.50
- Initiativsager 2000.44, 2000.62, 2001.49f, 2001.56, 2002.41f, 2004.16f, 2005.19, 2006.19f
- Klageadgang 2000.20, 2000.32, 2000.39f, 2000.50, 2001.18f, 2001.30, 2001.35f, 2002.15f
- Klageordninger 2000.30ff, 2001.29ff, 2002.24ff
- Kriminalloven
- andre anmeldelser 2000.54, 2000.56, 2001.50f, 2002.34ff, 2011.25f, 2011.26, 2012.17, 2012.20f
 - anmeldelser om vold 2001.48ff, 2001.56, 2001.60f, 2002.34ff, 2004.17, 2011.22f, 2012.15ff
 - kriminalsager 2000.10, 2000.17, 2000.22, 2000.45, 2000.54ff, 2001.15, 2001.21, 2001.46ff, 2002.14f, 2002.19f, 2002.26f, 2002.34f, 2003.16, 2004.15ff, 2005.17ff, 2006.18f, 2006.22, 2009.11ff, 2009.18ff, 2011.22f, 2012.14ff
 - kriminalsager ctr. klagesager 2000.44
- Notitsager 2000.52f, 2002.13f, 2011.14f
- Omgørelsesfrister 2000.40, 2000.50, 2001.37
- Partsbegrebet 2000.39, 2001.35, 2002.26f
- Politiets opbygning 2000.27f, 2001.25f, 2002.22f
- Politiklagenævnet
- kompetenceområde 2000.15f, 2000.44ff, 2001.13f, 2002.12f, 2011.20
 - nævnets sammensætning 2000.15, 2000.68, 2001.12, 2001.67, 2002.57, 2003.29, 2004.30, 2005.28, 2006.29
 - sagsgangen i klagenævns sag 2000.18f, 2000.20ff, 2001.16f, 2001.19ff, 2002.16ff
- Politiklagenævnsordningen
- begrebet "i tjenesten" 2000.43, 2001.39ff
 - væsentlige elementer 2000.14f, 2001.11f, 2002.10f
- Prioritering af kriminalsager og klagesager 2000.46f
- Rigsadvokatens behandling af klager 2000.41, 2001.37f, 2006.22, 2011.32, 2012.23
- Statistiske oplysninger 2000.11f, 2000.63, 2001.9, 2001.38, 2001.57, 2002.8f, 2003.9f, 2004.9ff, 2005.9ff, 2006.9ffm, 2009.31f, 2012.8ff
- § 17, stk. 2 2000.33ff, 2001.33, 2002.29f, 2003.12, 2004.12, 2005.11, 2006.11, 2009.9ff, 2012.10f

- adfærdssager 2000.34, 2001.32, 2002.28f, 2003.10f, 2004.11, 2005.10, 2006.10, 2009.10f, 2012.9
- indkomne sager 2000.33, 2001.31, 2002.27f, 2003.9, 2004.9, 2005.9, 2006.10, 2009.9, 2012.8
- kriminalsager 2000.34f, 2001.33, 2002.29f, 2003.11f, 2004.12, 2005.11, 2006.11, 2009.9, 2009.11f, 2012.10
- visitationssager 2000.35ff, 2001.34

Systemkritik 2000.22, 2001.21

Tavhedspligt 2003.16, 2005.17, 2011.24f

Tilbagekaldte sager 2000.46, 2000.51f

Visitationssager 2001.34, 2002.30f, 2004.22ff

Vold 2003.17, 2004.17f

Sagsregister

Rigsadvokatens j.nr.

RA-2012-362-0006

Politimesteren i Grønlands j.nr.

55PM-00173-00008-11

55PM-00171-00001-12

55PM-00172-00007-10

55PM-00174-00005-11

55PM-00174-00007-11

55PM-00172-00005-10

55PM-00172-00002-11

55PM-00174-00008-11

55PM-00174-00004-10

55PM-00174-00003-11

55PM-00175-00026-11

55PM-00175-00001-12

Bilag

Bilag 1

Politiklagenævnet i Grønlands medlemmer i 2012

Politiklagenævnet i Grønland
Fjeldvej 16
Postboks 59
3900 Nuuk

Formand:
Advokat Peter Schriver
Jesper Müller (suppleant)

Indstillet af Grønlands Landsting:
Mette Sofie Lerch
Karen Banke Petersen (suppleant)

Indstillet af Grønlands Landsting:
Rudolf Heilmann
Jørgen Lund (Suppleant)

Rigsadvokaten

Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Telefon 72 68 90 00

